

nedsmiddeloven og de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser.

Reglerne om forhandling af levnedsmidler i detailledet var et af de spørgsmål, der blev taget op til revision under de drøftelser om koordination af levnedsmiddellovgivningen, der gik forud for folketingets vedtagelse af lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m. m. Der henvises herom til økonomi- og budgetministerens redegørelse i folketinget den 28. januar 1972 om ressortfordelingen inden for lovgivningen om levnedsmidler (Folketingstidende II, spalte 2420).

Der er siden af administrationsdepartementet afgivet indstilling om, at alle regler om forhandling af levnedsmidler i detailledet henlægges under miljøministeriets område. Fiskeriministeriet har tilsluttet sig dette forslag ud fra det synspunkt, at rationelle grunde må tale for, at detailhandel med fisk og fiskevarer reguleres efter de samme bestemmelser, som fastsættes for al anden detailhandel med levnedsmidler.

En sådan omlægning vil nødvendiggøre en ændring af lov nr. 167 af 12. maj 1965 om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, som bestemmer, at detailhandel med ferske og frosne fiskevarer skal godkendes af fiskeriministeren. Denne lovs § 13 foreskriver:

„§ 13. Enhver, der ønsker at drive detailhandel med ferske og ikke-detailemballerede frosne fisk og fiskevarer, der er bestemt til menneskeføde, skal til fiskeriministeriet indgive anmeldelse herom. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om, hvorvidt handelen agtes drevet fra butik, fast studeplads eller ved omførsel.

Stk. 2. Tilsvarende anmeldelse skal indgives til fiskeriministeriet i tilfælde af forretningens flytning, overgang til andre eller ophør eller i tilfælde af væsentlige ændringer i forretningens karakter eller indretning.

Stk. 3. Handelen må ikke påbegyndes, forinden fiskeriministerens godkendelse foreligger. Sådan

godkendelse meddeles, når betingelserne efter § 8 er opfyldt.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan bestemme, hvilke krav der skal stilles for detailfiskeforretningers fremstilling af dybfrosne fiskevarer i originalpakning til detailsalg i den pågældende forretning, herunder med hensyn til tilberedningslokalets størrelse og karakteren af det til forretningen hørende fryseanlæg. Sådan tilberedning og frysning er betinget af sundhedskommissionens godkendelse.“

En ophævelse af kvalitetslovens § 13 vil bevirke, at detailfiskehandel overflyttes til miljøministeriets område i medfør af levnedsmiddellovens § 7. Af denne lovs § 34 følger endvidere, at detailhandel med fisk vil blive omfattet af den generelle regel, hvorefter det er kommunalbestyrelserne, der godkender detailhandel med levnedsmidler.

Administrativt vil ændringen betyde en forenkling, idet en vis form for dobbeltadministration vil undgås. Der gælder således for tiden den ordning, at alle ansøgninger om tilladelse til detailhandel med fisk af fiskeriministeriet forelægges de kommunale sundhedskommissioner. Da de kommunale instanser således allerede efter den gældende ordning underkaster sådanne ansøgninger en behandling, kan det forudses, at den foreslåede nyordning ikke i noget væsentligt omfang vil påføre kommunerne et administrativt merarbejde.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 4.

Ændringen er en følge af bestemmelsen i levnedsmiddellovens § 7, stk. 6, i henhold til hvilken fiskeriministeren for så vidt angår fisk og fiskevarer bestemt til eksport vil kunne fastsætte særlige regler om bl.a. tilsætningsstoffer.

Til nr. 6.

Også denne bestemmelse om undtagelse fra kravet om autorisation tager sigte på en koordinering med levnedsmiddelloven, jfr. lovens § 31, stk. 3 og 4.